

Nr 198

Av herr Larsson i Norderön m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Vägbyggnader å skogar i enskild ägo.

(Lika lydande med motion nr 168 i Första kammaren)

En snar utbyggnad av skogsvägnätet är en förutsättning för att våra naturtillgångar skall kunna ekonomiskt utnyttjas. Skogsvägnätets omfattning är även av avgörande betydelse för möjligheterna att bedriva en rationell skogsvård och ordna skogsbrukets arbetskraftsfråga. Skogsstyrelsen har i sina medelsäskanden för budgetåret 1961/62 hemställt att anslaget till skogsvägbyggnader skulle höjas med 3,8 miljoner kronor från 7,7 miljoner till 11,5 miljoner kronor. Departementschefen har emellertid föreslagit, att anslaget skall utgå oförändrat med 7,7 miljoner kronor.

I norrlandslänen och Kopparbergs och Värmlands län föreligger under det närmaste året ett särskilt stort utbyggnadsbehov. De för ändamålet anslagna medlen står inte i rimlig proportion till ens det mest angelägna utbyggnadsbehovet. Det kan som exempel anföras att den kvot som beräknas utgå till Jämtlands län utgör 1,1 milj. kronor, vilket bidragsbelopp motsvarar en utbyggnad av ca 8 mil skogsbilvägar. Av det byggnadsprogram som föreslagits av 1955 års skogsvårdsutredning — för Jämtlands läns vidkommande 472 mil vägar på enskilda skogar — återstår nu att bygga 450 mil. Med en utbyggnadstakt av 8 mil per år skulle det taga 60 år att fullfölja det program som skogsvårdsutredningen ansåg ur angelägenhetssynpunkt böra komma till utförande inom 10 år. Med hänsyn till projekterings- och finansieringsmöjligheter samt tillgång till maskiner och arbetskraft ansåg utredningen en tidrymd av 15 år som mera trolig för programmets genomförande. Till samma resultat vad beträffar behovet av skogsvägar har 1960 års skogskommitté för Jämtlands län kommit vid sin utredning av transportfrågorna inom skogsbruket. Kommittén har beräknat att utbyggnaden skall dra en kostnad av ca 110 milj. kronor, beräknat efter 1960 års priser.

Den planläggningsverksamhet som skogsvårdsstyrelsen i Jämtlands län bedriver omfattar f. n. ca 12 mil per år motsvarande en 40-årig utbyggnadstid. För att byggnadsverksamheten skulle kunna hålla samma relativt blygsamma takt som planläggningen skulle ett årligt bidragsbelopp av 1,5 milj. kronor erfordras, vilket för övrigt torde ha blivit den kvot som tilldelats Jämtlands län om skogsstyrelsens anslagsäskande vunnit beaktande. För skogsvårdsstyrelsen i Jämtlands län, som utöver den planeringsverksamhet som för närvarande omfattar 12 mil per år dessutom har en reserv av sta-

kade och kostnadsberäknade vägföretag om ca 35 mil, innebär förslaget om oförändrat anslag om det antages, att planläggnings- och byggnadsverksamheten måste inskränkas. Detta skulle få mycket kännbara konsekvenser för skogsbruket och sysselsättningsläget i länet.

Motsvarande förhållanden som de här refererade från Jämtlands län torde i huvudsak gälla i alla de fyra nordligaste länen men även i stor utsträckning i Kopparbergs och Värmlands län. Gemensamt för förhållandena i alla dessa län är att skogsbruket spelar en mycket betydelsefull roll för sysselsättning och näringsliv. Med den fortsatta motoriseringen av skogstransporterna in- tar skogsvägnätets utbyggnad en nyckelställning, som icke får förbises.

Under hänvisning till det ovan anförda hemställer vi,

att riksdagen till Vägbyggnader å skogar i enskild ägo för budgetåret 1961/62 måtte anvisa ett reservationsanslag av 11 500 000 kronor i enlighet med skogsstyrelsens yrkande, att avräknas mot automobilskattemedlen.

Stockholm den 24 januari 1961

		<i>Erik Larsson</i> i Norderön
<i>Thorbjörn Fälldin</i>	<i>Elias Jönsson</i> i Ingemarsgården	<i>Birger Nilsson</i>
<i>Helge Lindström</i>	<i>Jan-Ivan Nilsson</i> i Tvärålund	<i>John Eriksson</i> i Bäckmora
<i>John G. Löfroth</i>	<i>Harald Larsson</i> i Hedenäset	<i>John R. Andersson</i>